

Chambre des Représentants.

SEANCE DU 23 FÉVRIER 1928.

**Proposition de loi modifiant la loi du 1er juin 1919 établissant
une dotation au profit des combattants de 1914-1918.**

DÉVELOPPEMENTS.

MESSIEURS,

En établissant une dotation au profit des combattants de 1914-1918, le Parlement a tenu à exprimer, au nom de la Nation reconnaissante, sa volonté de récompenser les services des vaillants soldats qui ont défendu l'honneur du drapeau et assuré la libération du territoire. Ce sont les termes mêmes employés dans l'exposé des motifs du projet déposé, au nom du Gouvernement, par M. Masson, Ministre de la Guerre, en 1919.

Ce projet prévoyait deux sortes de récompenses : La première, destinée aux militaires de rang subalterne exclusivement, consistait en une allocation de famille, à verser au combattant et à chacun de ses enfants nés ou à naître ; la part du combattant défunt étant reportée sur sa veuve et ses enfants ou, à leur défaut, sur ses ascendants. La seconde, accordée aux militaires de tout rang, motivée par le souci d'assurer une assistance au combattant quand le poids de la fatigue et des années commencerait à se faire sentir. Elle consistait en une rente viagère réversible sur la veuve et les enfants âgés de moins de 18 ans. Cette rente était proportionnée au nombre de chevrons obtenus, tenait compte du temps passé sous les drapeaux et de la durée du labeur accompli.

La loi du 10 juin étendait le bénéfice de ces dispositions aux auxiliaires ayant apporté à l'armée un concours précieux : les infirmières.

La première récompense a été liquidée déjà au profit des combattants ou de leurs ayants droits.

Bientôt viendra le moment où les anciens combattants seront appelés à bénéficier de la seconde récompense, instituée par la loi du 10 juin 1919 : la rente des chevrons, qui ne leur est accordée qu'à l'âge de 55 ans.

En votant cette loi, le Parlement a tenu à assurer les combattants d'un témoignage effectif de reconnaissance. Les sommes indiquées ont été fixées dans la pensée du retour du franc à sa valeur monétaire d'avant-guerre.

Les circonstances économiques ont empêché la réalisation de ce qui était considéré comme une volonté légitime. Et la stabilisation a établi légalement la dévalorisation du franc.

Dans ces conditions, il apparaît comme logique de modifier les taux de rente

fixés par la dite loi pour les remettre à égalité avec la dévalorisation de notre monnaie.

C'est pourquoi la présente proposition, sans revenir sur les sommes liquidées à ce jour, tend à fixer les taux de la rente des chevrons à : 500 francs au lieu de 100 francs par an pour le premier chevron et 250 francs, au lieu de 50 francs, pour les autres chevrons.

Unanimement, les anciens combattants ont émis le vœu de voir le Parlement maintenir effectivement l'acte solennel de reconnaissance de la Nation, constitué par la loi du 10 juin 1919. Le vote de la présente proposition leur accordera cette légitime satisfaction.

VICTOR ERNEST.

(1)
(N° 144)

Kamer der Volksvertegenwoordigers.

VERGADERING VAN 23 FEBRUARI 1928.

Wetsvoorstel tot wijziging der wet van 1 Juni 1919 waarbij,
voor de oudstrijders van 1914-1918, een dotatie wordt gevestigd.

TOELICHTING.

MIJNE HEEREN,

Indien het Parlement voor de oudstrijders van 1914-1918 een dotatie heeft gevestigd, was dit met het inzicht om, namens de erkentelijke Natie, zijn wil te doen kennen de diensten te beloonen van de wakkere soldaten die de eer van het Vaandel hebben verdedigd en de vrijmaking van het Grondgebied hebben bewerkt. In die bewoordingen, heeft de heer Masson, Minister van Justitie, namens de Regeering, in 1919, zijn wetsontwerp ingeleid.

In het ontwerp waren twee soorten van beloningen voorzien :

De eerste, bestemd voor de militairen van uitsluitend lageren graad, bestond in een gezinstoeslag uit te keeren aan den oudstrijder en aan elk zijner reeds geboren of nog te komen kinderen; het deel van den overleden oudstrijder werd overgemaakt aan zijne weduwe en zijne kinderen of, bij ontstentenis dezer, aan zijne bloedverwanten in de opgaande linie.

De tweede, verleend aan de militairen van allen rang, had voor doel aan den oudstrijder een levensbestaan te verzekeren, wanneer hij den druk en den last der jaren zou gevoelen. Zij bestond uit een levenslange rente overdraagbaar op de weduwe en op de kinderen beneden 18 jaar. Deze rente was evenredig aan het getal bekomen strepen, rekening gehouden met den tijd in het leger doorgebracht en met den duur van den vervulden arbeid.

Door de wet van 10 Juni, werd het genot van die bepalingen uitgebreid tot de hulsoldaten die aan het leger een kostbare medewerking hebben verleend, evenals tot de verpleegsters.

De eerste beloning werd reeds uitgekeerd ten bate van de oudstrijders of van hun rechtverkrijgenden.

Eerlang zal aan de oudstrijders het genot van de tweede beloning worden geschonken, deze ingesteld bij de wet van 1 Juni 1919 : de chevron-rente welke slechts op den leeftijd van 55 jaar wordt toegestaan.

Met deze wet aan te nemen, heeft het Parlement zich, jegens de oudstrijders, van een plicht van dankbaarheid willen kwijten. De aangeduide bedragen werden vastgesteld met de gedachte dat de frank heel zeker aan zijn vooroorlogse muntwaarde zou terugkeeren.

De economische omstandigheden hebben de verwezenlijking verhinderd van hetgeen beschouwd werd als een rechtmatige wil.

En de stabilisatie heeft op wettelijke wijze de devalorisatie van onze muntwaarde gevestigd.

In die omstandigheden, schijnt het logisch de rentebedragen te wijzigen, vastgesteld door genoemde wet, om ze in overeenstemming te brengen met de waardevermindering onzer muntwaarde.

Derhalve streeft dit voorstel er naar — zonder terug te komen op het vraagstuk der op dezen dag uitbetaalde sommen — de bedragen voor de chevron-renten op 500 frank, in plaats van 100 frank, per jaar, te brengen, voor de eerste frontstreep, en op 250 frank, in plaats van 50 frank, voor de overige frontstrepen.

De oudstrijders hebben eenparig den wensch uitgedrukt, het Parlement op effectieve wijze de daad van plechtige erkentelijkheid der Natie, tot uiting gekomen in de wet van 10 Juni 1919, in stand te zien houden.

De goedkeuring van dit voorstel zal hun deze rechtmatige voldoening schenken.

VICTOR ERNEST.

CHAMBRE
des Représentants.

KAMER
der Volksvertegenwoordigers.

Proposition modifiant la loi du 1er juin 1919, établissant une dotation au profit des combattants de 1914-1918.

ARTICLE UNIQUE.

La loi du 1er juin 1919 est modifiée comme suit :

ART. 9. — Cette rente sera de 500 francs par an pour le premier chevron et de 250 francs pour les autres chevrons, etc.

ART. 15. — Les sommes de 100 francs et de 50 francs sont portées respectivement à 500 francs et à 250 francs.

Wetsvoorstel tot wijziging der wet van 1 Juni 1919 waarbij voor de oudstrijders van 1914-1918 een dotatie wordt gevestigd.

EERSTE ARTIKEL.

De wet van 1 Juni 1919 wordt gewijzigd als volgt :

ART. 9. — Deze rente bedraagt 500 frank per jaar voor de eerste streep en 250 frank voor de overige, enz.

ART. 15. — De bedragen van 100 frank en van 50 frank worden onderscheidenlijk gebracht op 500 frank en op 250 frank.

VICTOR ERNEST.

HIPP. VANDEMEULEBROUCKE.

LÉON TROCLET.

EUGÈNE BERLOZ.

D. BOENS.

E. MISSIAEN.